

20 Φεβρουαρίου 1822: Η Ναυμαχία της Πάτρας

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Στις αρχές του 1822 ο τουρκοαιγυπτιακός στόλος με αρχηγούς τον αντιναύαρχο Καραΐ Πεπέ Αλή και τον αιγύπτιο υποναύαρχο Ισμαήλ Γιβραλτάρ βγήκε από τον Ελλήσποντο με διαταγή να πλεύσει προς την Πάτρα, προκειμένου να ανεφοδιάσει τους πολιορκούμενους από τους έλληνες επαναστάτες, Τούρκους. Στο κατόπι του βρέθηκε στόλος 63 ελληνικών πλοίων από τα Ψαρά, την Ύδρα και τις Σπέτσες με αρχηγούς τον Νικολή Αποστόλη, τον Ανδρέα Μιαούλη και τον Γκίκα Τσούπα.

Στις 15 Φεβρουαρίου ο τουρκικός στόλος ναυλόχησε στο λιμάνι της Πάτρας, λόγω κακοκαιρίας. Ο Ανδρέας Μιαούλης, που είχε αναλάβει τη διοίκηση της ελληνικής αρμάδας, θεώρησε ότι ήταν η κατάλληλη ευκαιρία για επίθεση.

Το πρωί της 20ης Φεβρουαρίου οι τουρκοαιγύπτιοι είδαν έκπληκτοι να κανονιοβολούνται από τα μικρά ελληνικά πλοία και μάλιστα υπό φοβερή τρικυμία. Έπειτα από ναυμαχία πέντε ωρών, μία τουρκική φρεγάτα καταστράφηκε

ολοκληρωτικά και πολλά άλλα πλοία υπέστησαν σημαντικές ζημιές. Πολλοί Τούρκοι βρήκαν το θάνατο ή τραυματίστηκαν σοβαρά.

Ο τουρκικός στόλος, μετά την αποχώρησή του από την Πάτρα, κατέφυγε στη Ζάκυνθο, η οποία ευρίσκετο υπό αγγλική διοίκηση. Όταν οι Έλληνες έπλευσαν εκεί για να επαναλάβουν την επίθεσή τους, εμποδίστηκαν από τους Άγγλους, που προφασίστηκαν την ουδετερότητα του νησιού. Ο ελληνικός στόλος επέστρεψε στις 24 Φεβρουαρίου και αγκυροβόλησε στο Μεσολόγγι, έτοιμος για να νέα αναμέτρηση.

Η **Ναυμαχία της Πάτρας**, στην οποία έλαμψε το άστρο του Ανδρέα Μιαούλη, υπήρξε γεγονός μεγάλης σημασίας για τον κατά θάλασσα αγώνα των Ελλήνων, παρά τις μικρές τουρκικές απώλειες. Ήταν η πρώτη φορά που ελληνικά πλοία αντιμετώπισαν κατά παράταξη τον στόλο του Σουλτάνου, χωρίς να χρησιμοποιήσουν πυρπολικά.

(Πηγή: sansimera.gr)